

Въ Свищовъ (първия освободенъ градъ) се избра градски съветъ, който веднага се заложи за работа. Назначи се окръженъ началникъ, а следъ това и губернаторъ. Съ напредването на освободителнитъ войски къмъ Търново се разширяваше и новата администрация и по селата. Въ мѣстното управление бѣше възприетъ принципа на самоуправление и на избираемостъ. На по-високитъ стѣпала на администрацията се назначаваха военни, но избрани по своята опитностъ въ гражданскитъ дѣла. Постепенно, обаче, тѣ се замѣняваха съ българи. Докато окръженъ началникъ е билъ русинъ, секретарятъ му е трѣбвало да бѣде непременно българинъ. Тамъ гдето губернаторътъ бѣше русинъ, гледаха поне вице-губернаторътъ да бѣде българинъ, пробранъ измежду най-виднитъ дейци.

При изучаването на турскитъ закони князь Черкасски се убеди, че отъ тѣхъ има нѣкои, които сж просто копирани отъ европейскитъ, но ако не сж дали добри резултати въ турското управление, причината не е била лошотата на законитъ, а лошото изпълнение. Такива закони той остави въ сила, едно, защото сами по себе си бѣха добри, а друго, защото се предполагаше, че мѣстното население е по-добре привикнало на тѣхъ, отколкото ще бѣде на новитъ. Той въведе ново законоположение само тамъ, гдето се виждаше, че съществуватъ несправедливости и религиозенъ мюсюлмански фанатизъмъ. Изборното начало не се ограничи само въ общинитъ — градски и селски, но отиде и по-горе въ окръжитъ и губерниитъ. Въ новото законодателство той въведе и принципа за представителство на меншинствата. Даже въ съдебната организация той прокара изборния принципъ. За избиратели се приемаха всички мъже навършили 25-годишна възраст и притежаващи нѣкакъвъ недвижимъ имотъ.

Но гражданското управление можеше да действува правилно само тогачъ, когато бѣ обезпечено отъ една добре уредена полиция и здраво дисциплинирана войска. Затова още при влизането на освободителнитъ войски въ нѣкое населено мѣсто, образуваше се полицейски отрядъ отъ доброволци българи, които бѣха натрени да пазятъ реда и тишината. Въ по-главнитъ градове началницитъ на полицията се избираха измежду офицерското тѣло, споредъ тѣхната опитностъ въ гражданскитъ дѣла и моралнитъ имъ качества. Догдето траеше войната, чужди народности, особено турци не се приемаха въ тия две тѣла, тъй като имаше подозрение, че тѣ съчувствуватъ на стария режимъ, а пъкъ бѣ съвсемъ неестествено да се поставятъ на чело на полицейската стражания, които бѣха се прочули въ бившия режимъ съ своята же-